

SVŮJ, SVOJE

SVŮJ, SVOJE

Petr mi půjčil svoji knihu. = To znamená, že kniha je **Petrova**.
Peter lent me his book. - It belongs to Peter.

Petr mi půjčil jeho knihu. = To znamená, že kniha **není** Petrova, ale od jiného muže.
Peter lent me his book - However, the book does not belong to him, it belongs to somebody else, perhaps his brother, father.

Formy jsou:

svůj – pro maskulina

svoje – pro feminina a neutra

(Poznámka: Tyto formy deklinujeme.)

ZTRACENÝ MOBIL

PEPA: Karel, neviděl jsi někde můj mobil?

KAREL: Tvůj mobil? Jak **vypadá**?

PEPA: Je velký a černý, nemůžu ho nikde **najít**.

KAREL: Hmm, ne, ten jsem nikde neviděl.

PEPA: Potřebuju zavolat kolegovi do práce. Nemohl bych si půjčit tvůj telefon?

KAREL: **Jasně**, není problém, svůj mobil ti **samozřejmě** rád

půjčím. Na, tady je.

PEPA: Jé, podívej, tady je, měl jsem ho celou dobu v **kapse**! Tak moc díky, ale ten tvůj už nebudu **potřebovat**, **použiju** ten svůj.

SLOVNÍČEK

vypadat – to look like

najít – to find

jasně – sure

samozřejmě – of course

v kapse – in (my) pocket

potřebovat – to need

použít – to use

KVÍZ

Doplň **svůj**, **svoje**.

1. Ukaž mi _____ domácí úkol, Tome.
2. Půjčíš mi _____ pero, prosím?
3. Nerad někomu ukazuju _____ fotku v pase.
4. Potřebuju zaplatit _____ účet za telefon.
5. Miluje _____ kočku.
6. Je pyšný na _____ nové video.

KLÍČ: 1. svůj, 2. svoje, 3. svoji, 4. svůj, 5. svoji, 6. svoje